

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

شماره ۸۰۲۴۶ / تاریخ ۱۳۶۰/۰۶/۰۶

تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۳

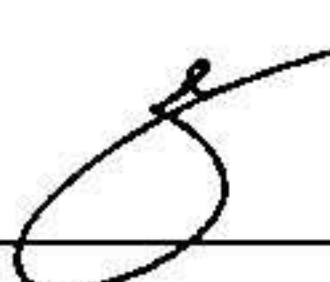
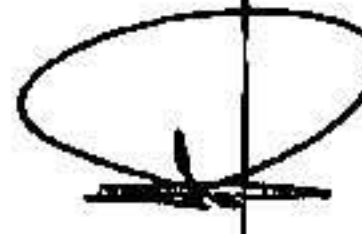
۶- در ماده (۱۱)، عبارت «توسط شورا» بعد از عبارت «موافقت اصولی تأسیس» اضافه و عبارت «از وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز) جایگزین عبارت «فعالیت از شورا» می شود.

۷- ماده (۱۳) به شرح زیر اصلاح و تبصره آن به قوت خود باقی است:

ماده ۱۳- صندوق های تضمین در قالب شرکت های سهامی خاص یا عام ایجاد شده و با رعایت مقررات و مفاد این آیین نامه توسط شورا موافقت اصولی تأسیس دریافت خواهند کرد.

۸- ماده (۱۴) به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۱۴- سقف مجاز تملک سهام به صورت مالک واحد، برای اشخاص حقیقی حداکثر ده درصد (۱۰٪) و سقف مجاز تملک سهام به صورت مالک واحد برای اشخاص حقوقی حداکثر سی و پنج درصد (۳۵٪) از سهام صندوق تضمین تعیین می گردد.

تأیید نهایی	تأیید	بازبینی	تنظیم
			

محمد رضا عارف
رئیس هیئت وزیران

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس مجلس شورای اسلامی، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، دبیرخانه ستاد کل نیروهای مسلح، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت های قوانین و نظارت مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها و مؤسسات دولتی، معاونت های رئیس جمهور، نهادهای انقلاب اسلامی، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.
(۲۱۲۰۳۸۰۵)

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

۹۲۱۹۴

شماره / ت ۶۲۹۴۵ هـ

تاریخ
۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

بسمه تعالی

«با صلوات بر محمد و آل محمد»

وزارت امور اقتصادی و دارایی - سازمان برنامه و بودجه کشور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۳/۵/۲۸ به پیشنهاد شورای ملی تأمین مالی و به استناد جزء (۱-۴) بند (ب) ماده (۲) قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها مصوب ۱۴۰۲، آیین نامه صدور مجوز تأسیس و فعالیت صندوق های تضمین غیردولتی را به شرح زیر تصویب کرد:

آیین نامه صدور مجوز تأسیس و فعالیت صندوق های تضمین غیردولتی

- ماده ۱ - در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:
- ۱- قانون: قانون تأمین مالی تولید و زیرساختها مصوب ۱۴۰۲.
 - ۲ - قانون تجارت: لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ با اصلاحات بعدی آن.
 - ۳ - شورا: شورای ملی تأمین مالی موضوع بند (الف) ماده (۲) قانون.
 - ۴ - مرکز: مرکز تسهیل تأمین مالی تولید، مستقر در وزارت امور اقتصادی و دارایی.
 - ۵ - دستورالعمل: دستورالعملی که به موجب این آیین نامه تدوین و به تصویب شورا خواهد رسید.
 - ۶ - دستگاه اجرایی: دستگاه موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶.
 - ۷ - صندوق تضمین: شرکت هایی که تحت عنوان مؤسسه یا صندوق تضمین با هدف صدور ضمانت نامه به نفع اشخاص حقیقی و حقوقی تأسیس شده و در چهارچوب قوانین، فعالیت می نمایند.
 - ۸ - بازار مالی: بازارهای تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
 - ۹ - مؤسس: شخص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط که متقاضی اخذ موافقت اصولی تأسیس صندوق تضمین هستند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

۹۲۱۹۴

شماره / ت ۶۲۹۴۵ هـ

تاریخ

۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

۱۰- سامانه: سامانه موضوع ماده (۱۸) این آیین نامه.

۱۱- ضمانت نامه: سندی که به موجب آن، صندوق تضمین به طور غیرقابل برگشت، متعهد می شود که در سررسید معین به محض اعلام و مطالبه هر میزان از وجه مندرج در آن توسط ذی نفع، مطابق زمان بندی مندرج در ضمانت نامه و با رعایت این آیین نامه، وجه را به ذی نفع پرداخت نماید.

۱۲- رابطه پایه: قرارداد، شرایط مناقصه/ مزایده یا هر رابطه حقوقی دیگر بین ضمانت خواه و ذی نفع که ضمانت نامه بر اساس آن صادر شده یا به موجب صدور ضمانت نامه ایجاد خواهد شد.

۱۳- ضمانت خواه: کلیه اشخاص حقیقی یا حقوقی که تعهداتی را به موجب روابط پایه در قبال ذی نفع برعهده دارند و برای تضمین ایفای آن تعهدات، از صندوق تضمین، تقاضای صدور ضمانت نامه می نمایند.

۱۴- ذی نفع: شخص حقوقی یا حقیقی که ضمانت نامه به نفع وی صادر می شود.

۱۵- وجه ضمانت نامه: مبلغی که در متن ضمانت نامه درج و قابل پرداخت به ذی نفع است.

۱۶- مالک واحد: شخص حقیقی یا حقوقی، به طور مستقل یا به بیش از یک شخص حقیقی یا حقوقی که دارای روابط مالی، خویشاوندی (سببی یا نسبی)، نیابتی، وکالتی، یا مدیریتی با یکدیگر هستند. تعیین مصادیق مالک واحد بر اساس دستورالعمل است.

ماده ۲ - موضوع فعالیت صندوق های تضمین، صدور انواع ضمانت نامه مطابق ماده (۶) قانون است. صندوق ها مجازند منابع موضوع فعالیت خود را در بازارهای مالی مطابق دستورالعمل سپرده گذاری و یا سرمایه گذاری نمایند.

ماده ۳ - صندوق های تضمین، دارای شخصیت حقوقی غیردولتی و استقلال مالی و اداری می باشند و با رعایت قوانین و مقررات عمومی کشور، قانون، قانون تجارت و مقررات این آیین نامه و تحت نظارت مرکز فعالیت می کنند.

ماده ۴ - انواع صندوق های تضمین به شرح زیر است:

۱- صندوق تضمین عمومی ملی: صندوق تضمینی که فعالیت آن از لحاظ جغرافیایی و رشته فعالیت، مقید نشده است.

۲- صندوق تضمین تخصصی ملی: صندوق تضمینی که فعالیت آن مقید به یک یا چند رشته فعالیت تولیدی یا خدماتی شده است ولی به محدوده جغرافیایی مشخصی در کشور مقید نشده است.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

۹۲۱۹۴

شماره / ت ۶۲۹۴۵ هـ

تاریخ

۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

۳- صندوق تضمین عمومی منطقه‌ای: صندوق تضمینی که فعالیت آن از نظر رشته فعالیت مقید نشده ولی از لحاظ جغرافیایی به یک یا چند استان مقید شده و همه فعالیت آن در همان استان(ها) متمرکز شده است.

۴- صندوق تضمین تخصصی منطقه‌ای: صندوق تضمینی که فعالیت آن مقید به یک یا چند رشته فعالیت تولیدی یا خدماتی شده و در عین حال فعالیت آن مقید به یک یا چند استان شده است.

ماده ۵- مؤسسين بايد داراي شرايط زير باشند:

الف- شرايط عمومي:

۱- داشتن شرط وثاقت و امانت.

۲- داشتن توان تأمين حداقل سرمايه اوليه مورد نياز براي تأسيس صندوق تضمين.

۳- نداشتن سابقه محكوميت انتظامي يا كيفري مؤثر براي مؤسسين حقيقي و اعضاي هيأت مديره مؤسسين حقوقی.

۴- مؤسسين حقيقي و حقوقی و اعضاي هيأت مديره مؤسسين حقوقی نبايد داراي بدهی قطعی و معوق مالياتی باشند.

۵- مؤسسين حقيقي و حقوقی و اعضاي هيأت مديره مؤسسين حقوقی نبايد داراي بدهی غيرجاری به بانک‌ها، مؤسسات اعتباری غيربانکی و ساير بنگاه‌های واسطه پولی اعم از دولتی و غيردولتی و چک برگشتی رفع سوء اثر نشده در شبکه بانکی کشور باشند.

ب- شرايط اختصاصی مؤسسين با شخصيت حقوقی داراي بيش از پنج درصد (۵٪) آورده اوليه جهت تأديه سرمايه ثبتي:

۱- سپری شدن حداقل (۳) سال از تاريخ فعاليت آنها براي صندوق‌های ملی و حداقل (۱) سال از تاريخ فعاليت آنها براي صندوق‌های منطقه‌ای.

۲- دارا بودن صورت‌های مالی حسابرسی شده مقبول يا مشروط براي (۳) سال منتهی به تاريخ درخواست براي صندوق‌های ملی و (۱) سال منتهی به تاريخ درخواست براي صندوق‌های منطقه‌ای.

۳- سودده بودن در حداقل (۲) سال از (۳) سال منتهی به تاريخ درخواست براي صندوق‌های ملی و (۱) سال منتهی به تاريخ درخواست براي صندوق‌های منطقه‌ای.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

۹۲۱۹۴

شماره / ت ۶۲۹۴۵ هـ

تاریخ

۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

۴- اعضای هیأت مدیره مؤسسين حقوقی نباید مشمول موضوع ماده (۱۱۱) قانون تجارت باشند.

تبصره - مرجع تشخیص و احراز شرایط مذکور در این ماده مرکز است.

ماده ۶- حداقل سرمایه صندوق های تضمین غیردولتی موضوع جزء (۱-۴) بند (ب) ماده (۲) قانون، متناسب با انواع صندوق تضمین مندرج در ماده (۴) این آیین نامه به شرح زیر تعیین می شود:

۱- حداقل سرمایه برای تأسیس صندوق تضمین عمومی ملی؛ پانصد میلیارد (۵۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال).

۲- حداقل سرمایه برای تأسیس صندوق تضمین تخصصی ملی؛ چهارصد میلیارد (۴۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال).

۳- حداقل سرمایه برای تأسیس صندوق تضمین عمومی منطقه ای؛ سیصد میلیارد (۳۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال).

۴- حداقل سرمایه برای تأسیس صندوق تضمین تخصصی منطقه ای دویست میلیارد (۲۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال).

ماده ۷- صندوق تضمین باید حداقل سی و پنج درصد (۳۵٪) از سرمایه مورد نیاز برای اخذ مجوز فعالیت را به صورت نقد و به پول رایج کشور پرداخت کند. صندوق تضمین می تواند مابقی سرمایه مورد نیاز خود را از دارایی های با نقدشوندگی بالا که مورد تأیید شورا است، تأمین نماید.

تبصره ۱- آورده مؤسسين می بایست متعلق به ایشان باشد و منشأ آن تأییدیه مرکز اطلاعات مالی را داشته و نباید از محل تسهیلات بانک ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی و سایر بنگاه های واسطه پولی اعم از دولتی و غیردولتی باشد.

تبصره ۲- اساسنامه صندوق تضمین می بایست مطابق اساسنامه نمونه در چهارچوب قوانین مربوط که به پیشنهاد مرکز به تصویب شورا خواهد رسید، در مرجع ثبت شرکت ها به ثبت برسد.

تبصره ۳- تملک سهام صندوق های تضمین توسط بانک ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی در چهارچوب ضوابط ابلاغی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران امکان پذیر می باشد.

ماده ۸- افزایش سرمایه از محل سود انباشته یا آورده نقدی یا مطالبات حال شده صاحبان سهام صندوق های تضمین قابل پذیرش بوده و استفاده از سایر روش های افزایش سرمایه نیازمند اخذ تأییدیه از شورا است.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

شماره ۹۲۱۹۴ / ت ۶۲۹۴۵ هـ

تاریخ

۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

تبصره - صندوق های تضمین تنها در چهارچوب نسبت های نظارتی مصوب شورا و در صورت اخذ تأییدیه از شورا مجاز به کاهش سرمایه با رعایت حداقل سرمایه موضوع ماده (۶) این آیین نامه می باشند.

ماده ۹- طرح تجاری، اهداف، برنامه های عملیاتی و صورت های مالی پیش بینی شده، باید متناسب با شرایط مندرج در دستورالعمل، تهیه شده و به مرکز ارایه شود.

ماده ۱۰- ضوابط ناظر بر نحوه دریافت موافقت اصولی تأسیس، مجوز فعالیت و تمدید آن در چهارچوب شیوه نامه ای است که ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه با پیشنهاد مرکز و تصویب از سوی شورا توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می شود.

ماده ۱۱- صدور موافقت اصولی تأسیس صرفاً به منظور ثبت صندوق تضمین در شرف تأسیس در مراجع ثبتی بوده و شروع فعالیت آن منوط به اخذ مجوز فعالیت از شورا است.

ماده ۱۲- پس از صدور و ابلاغ موافقت اصولی تأسیس، هیأت مدیره صندوق تضمین برای دریافت مجوز فعالیت شش ماه مهلت خواهد داشت تا نسبت به تکمیل مدارک و انجام وظایف مندرج در شیوه نامه موضوع ماده (۱۰) این آیین نامه مبادرت ورزیده و آن ها را به مرکز تسلیم کند، در غیر این صورت موافقت اصولی تأسیس صادره از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

ماده ۱۳- صندوق های تضمین در قالب شرکت های سهامی خاص ایجاد می شوند و با رعایت مفاد این آیین نامه از شورا مجوز فعالیت می گیرند.

تبصره - تبدیل شرکت سهامی خاص به شرکت سهامی عام با رعایت قوانین و مقررات مربوط پس از تأیید شورا مجاز است.

ماده ۱۴- سقف مجاز سهامداری در صندوق های تضمین به شرح زیر است:

۱- سقف مجاز تملک سهام مالک واحد برای اشخاص حقیقی، حداکثر ده درصد (۱۰٪) از سهام صندوق تضمین است.

۲- سقف مجاز مجموع سهام در اختیار کل اشخاص حقیقی در یک صندوق تضمین حداکثر سی درصد (۳۰٪) است.

۳- سقف مجاز تملک سهام به صورت مالک واحد برای اشخاص حقوقی، حداکثر سی و پنج درصد (۳۵٪) از سهام صندوق تضمین است.

ماده ۱۵- مؤسسين صندوق تضمین تا دو سال پس از دریافت مجوز فعالیت امکان اخذ موافقت اصولی جدید را ندارند.

ماده ۱۶- انتقال مالکیت بیش از پنج درصد (۵٪) از سهام صندوق تضمین منوط به احراز شرایط این آیین نامه و تأیید مرکز است.

ماده ۱۷- صندوق تضمین مجاز به صدور ضمانت نامه در یکی از قالب های زیر و در چهارچوب ضوابط اعلام شده توسط شورا است:

۱- ضمانت نامه تعهد پرداخت: ضمانت نامه ای که به منظور قبول پرداخت دیون ضمانت خواه به ذی نفع در سررسید معین و مطابق با مفاد رابطه پایه، صادر می شود.

۲- ضمانت نامه شرکت در مناقصه/مزایده: ضمانت نامه ای که به منظور ضمانت اجرای پیشنهادهای ضمانت خواه در مناقصه یا مزایده صادر می شود.

۳- ضمانت نامه حسن انجام تعهد: ضمانت نامه ای که به منظور موظف نمودن ضمانت خواه به اجرای دقیق، صحیح و به موقع تعهدات مندرج در رابطه پایه در مقابل ذی نفع در انجام موضوع رابطه پایه صادر می شود.

۴- ضمانت نامه پیش پرداخت: ضمانت نامه ای که به منظور حصول اطمینان ذی نفع از مصرف وجوه پیش پرداخت اعطا شده به ضمانت خواه در موضوع قرارداد رابطه پایه صادر می شود.

۵- ضمانت نامه استرداد کسور وجه الضمان (حسن انجام کار): ضمانت نامه ای که به منظور حصول اطمینان ذی نفع از صحت کار انجام شده توسط ضمانت خواه پس از تحویل قطعی موضوع رابطه پایه صادر می شود.

۶- ضمانت نامه گمرکی: ضمانت نامه ای که به منظور تضمین تعویق یا تقسیط پرداخت حقوق ورودی گمرکی صادر می شود.

۷- سایر ضمانت نامه هایی که با تأیید شورا به سبد خدمات صندوق های تضمین با رعایت جزء (۵) بند (ب) ماده (۲) و بند (الف) ماده (۶) قانون اضافه می شود.

ماده ۱۸- به منظور رصد و نظارت بر کلیه فرآیندهای صندوق های تضمین و دریافت اطلاعات مربوط به ضمانت نامه های صادره، وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز) مکلف است ظرف یک سال از تاریخ ابلاغ این آیین نامه، سامانه ای را تهیه، اجرا و پیاده سازی نماید که حتی المقدور امکان ثبت درخواست، بررسی اهلیت متقاضی، توثیق، صدور، ابطال، فسخ، تمدید و سایر فرآیندها را در برگرفته و به هر ضمانت نامه پس از بررسی رعایت قوانین و مقررات مرتبط توسط سامانه، شناسه یکتا تخصیص دهد. با راه اندازی سامانه مذکور، باید مقدمات حذف صدور کاغذی ضمانت نامه ها فراهم شود.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

شماره ۹۲۱۹۴ / ت ۶۲۹۴۵ هـ
تاریخ
۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

- تبصره ۱- دستگاه‌های اجرایی مکلفند مطابق قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی مصوب ۱۴۰۱، امکان استعلام اطلاعات مورد نیاز را برای سامانه به صورت برخط فراهم نمایند.
- تبصره ۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی (مرکز) مکلف است امکان استعلام ضمانت‌نامه‌های صادره را برای ذی‌نفعان به صورت برخط فراهم نماید.
- تبصره ۳- امکان صدور ضمانت‌نامه و اخذ شناسه یکتا بدون ثبت در این سامانه توسط صندوق تضمین وجود ندارد و با متخلفین مطابق ضوابط انضباطی برخورد خواهد شد.
- تبصره ۴- چهارچوب فعالیت سامانه در دستورالعمل تعیین خواهد شد.
- تبصره ۵- مرکز مکلف است ضوابط حدود فعالیت صندوق‌های تضمین را بر اساس دستورالعمل و نسبت‌های نظارتی مصوب شورا از طریق سامانه موضوع این ماده اعمال نماید.
- تبصره ۶- مشارکت دستگاه‌های اجرایی در صندوق‌های تضمین، منوط به تأیید سازمان برنامه و بودجه کشور و تصویب هیئت وزیران می‌باشد.
- ماده ۱۹-** صندوق تضمین، ضمانت‌نامه را در قالب قرارداد موضوع ماده (۱۰) قانون مدنی صادر می‌نماید. تعهدات ناشی از صدور ضمانت‌نامه از رابطه پایه و سایر روابط و قراردادهای مربوط مستقل بوده و اختلافات میان ضمانت‌خواه و ذی‌نفع و یا ایرادات و ادعاهای مربوط به آنها، در تعهد صندوق تضمین به پرداخت وجه ضمانت‌نامه به ذی‌نفع، مؤثر نخواهد بود.
- ماده ۲۰-** نوع و میزان وثایق و سقف کارمزد صدور انواع ضمانت‌نامه در چهارچوب دستورالعمل تعیین می‌شود.
- تبصره - در صورتی که وثایق مورد قبول صندوق تضمین امکان توثیق از طریق سامانه جامع وثایق را داشته باشد، صندوق موظف است از ترتیبات پیش‌بینی شده در سامانه جامع وثایق استفاده نماید.
- ماده ۲۱-** ضمانت‌نامه‌های صادره توسط صندوق‌های تضمین هم‌تراز با ضمانت‌نامه‌های بانکی در قوانین و مقررات مربوط است و الحاقات ضمانت‌نامه‌های صادره مشمول ماده (۴) آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹ هـ مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲ و اصلاحات بعدی آن و سایر ضمانت‌نامه‌ها با رعایت جزء (۵) بند (ب) و ماده (۶) قانون است. کارفرمایان غیردولتی مجازند به‌عنوان جایگزین ضمانت‌نامه بانکی، نسبت به قبول آن اقدام کنند.

تبصره ۱- سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) نیز موظف است قابلیت استعلام سامانه‌ای (سیستمی) ضمانت‌نامه‌های صادره از صندوق‌های تضمین را در این سامانه فراهم کند.

تبصره ۲- بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجازند ضمانت‌نامه‌های صادرشده توسط صندوق‌های تضمین را متناسب با وضعیت اعتباری و رتبه‌بندی سطح فعالیت صندوق‌های مزبور که سالانه توسط مرکز اعلام می‌شود، بپذیرند. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه، مفاد اجازه‌نامه موضوع این ماده را به شبکه بانکی ابلاغ نماید.

ماده ۲۲- سازمان بورس و اوراق بهادار مجاز است صندوق‌های تضمین را متناسب با وضعیت اعتباری و رتبه‌بندی سطح فعالیت، به‌عنوان رکن ضامن در انتشار اوراق بپذیرد. بانک‌ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجازند مطابق مقررات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، حسب مورد نسبت به تضمین مجدد سبد ضمانت صندوق‌های تضمین اقدام نمایند. مؤسسات بیمه نیز مجازند با رعایت قوانین و نیز مقررات بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و شورای عالی بیمه نسبت به صدور بیمه‌نامه سبد ضمانت صندوق‌های تضمین اقدام نمایند.

ماده ۲۳- صندوق‌های تضمین موظفند صورت‌های مالی سالانه خود را مطابق با نمونه استاندارد رایج شده توسط مرکز که به تأیید سازمان حسابرسی می‌رسد، برای رایج به مجمع عمومی عادی تهیه نمایند.

ماده ۲۴- مجمع عمومی عادی سالیانه صندوق‌ها باید حداکثر ظرف (۴) ماه پس از پایان سال مالی و با حضور نماینده مرکز، بازرس قانونی و حسابرس صندوق تضمین برگزار شود.

تبصره ۱- حسابرس صندوق‌های تضمین باید از بین مؤسسات حسابرسی که در فهرست حسابرسان معتمد سازمان بورس و اوراق بهادار قرار دارند، انتخاب شود.

تبصره ۲- حضور ناظر مرکز در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه الزامی بوده و صورت‌جلسات این مجمع بدون تأیید مرکز قابل ثبت نزد مرجع ثبت شرکت‌ها نمی‌باشد.

۹۲۱۹۴
شماره / ت ۶۲۹۴۵ هـ
تاریخ
۱۴۰۳ / ۶ / ۲۱

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور
تصویب نامه هیئت وزیران

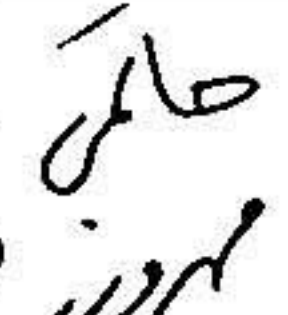
ماده ۲۵- شورا می تواند در چهارچوب دستورالعمل و سایر قوانین و مقررات مربوط، نسبت به لغو مجوز فعالیت صندوق تضمین اقدام نماید. صندوق تضمینی که مجوز فعالیت آن لغو می شود، از تاریخ لغو مجوز فعالیت، منحل شده و تا خاتمه تصفیه و درج آگهی آن، می بایست طبق دستورالعمل رفتار نماید.

ماده ۲۶- انحلال اختیاری، ورشکستگی و تصفیه صندوق های تضمین بر اساس دستورالعمل و با نظارت و تأیید شورا انجام می شود.

ماده ۲۷- آیین نامه اجرایی بندهای (الف) و (ب) ماده (۹) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی راجع به مؤسسات (صندوق های) تضمین و اصلاحیه بعدی آن موضوع تصویب نامه های شماره ۲۰۶۳۲۰/ت/۵۹۶۱۴ هـ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۸ و شماره ۱۶۵۹۸۷/ت/۶۱۸۲۶ هـ مورخ ۱۴۰۲/۹/۱۳ لغو می شود.

محمدرضا عارف
معاون اول رئیس جمهور

تنظیم	بازبینی	تأیید نهایی	تأیید ۱۹۰۹۹۸۵۵۵۵۵۵۵۵
			

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس مجلس شورای اسلامی، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، دبیرخانه ستاد کل نیروهای مسلح، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت های قوانین و نظارت مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها و مؤسسات دولتی، معاونت های رئیس جمهور، نهادهای انقلاب اسلامی، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.